

Arrest

nr. 340 651 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 22 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 december 2025.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 11 september 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers raadsman betwist in het verzoekschrift de actualiteit van zijn beschermingsstatus in Griekenland. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker op 4 juni 2024 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en dat hij er verblijfsdocumenten als statushouder kreeg geldig tot 3 juni 2027 (Documenten,

stuk 5, nr. 8). Hij verkreeg tevens een Grieks reisdocument dat geldig is tot 18 juni 2029 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2). Verzoeker betwistte dit zelf niet tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 5-6).

2. De beslissingstermijn voorzien in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat de commissaris-generaal van oordeel is dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

4. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder het AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, het RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtpriode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

6. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

7. Verzoeker, een 28-jarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij medisch wordt opgevolgd en maakt melding van tandextractie en een urineonderzoek. Hij maakt gewag van chronische astma en dat hij nood heeft aan regelmatige medicatie en opvolging. Verder herhaalt hij dat er psychologische ondersteuning werd gedocumenteerd.

De Raad merkt echter op dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt die de pertinente bevindingen van de bestreden beslissing weerleggen. Er liggen immers geen nieuwe medische en/of psychologische attesten voor. De Raad acht de volgende motieven van de bestreden beslissing aldus correct en pertinent:

“Er werd een psychologisch attest toegevoegd aan uw dossier. Uit dit attest, evenals uit uw eigen verklaringen, blijkt echter niet dat er sprake is van een ‘bijzondere kwetsbaarheid’ die het u dermate moeilijk

maakt om u staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Bovendien geeft u aan niet langer naar een psycholoog te gaan (NPO, p. 6 en 7). U werkt en volgt lessen in België. Hoewel het begrijpelijk is dat u als Palestijn bezorgd bent over de situatie in uw land van herkomst, levert dit op zichzelf geen bijzondere kwetsbaarheid op in de zin van de toepasselijke rechtspraak.”

“- Uw medische situatie vereist bovendien geen gespecialiseerde of complexe zorgen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn:

Uw astma is onder controle met een puffer/Ventolin en Cortisol, eenvoudige medicatie die ook in Griekenland verkrijgbaar is (NPO, p. 2). Zoals hierboven vermeld, heeft u daar echter geen inspanningen geleverd om medische hulp of informatie hierover in te winnen.

Wat betreft uw tandproblemen: de pijnlijke tand werd intussen verwijderd (NPO, p. 8). Daarnaast wees een urineonderzoek op de aanwezigheid van enkele druppels bloed. Volgens uw eigen verklaring bestaat hiervoor geen medicatie; u moet alleen enkele oefeningen uitvoeren (NPO, p. 7).”

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

8. Verzoeker herhaalt dat hij zijn Griekse verblijfsvergunning heeft vernietigd. Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker deze documenten zonder meer zou hebben vernietigd of hiervan geen kopieën heeft genomen. Hij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafde beweringen. Los daarvan herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 3 juni 2027.

9. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelt. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen aangezien hij na het verkrijgen van zijn vluchtelingenpaspoort, zijn verblijfsvergunning en zijn reisdocument in juni 2024 al naar België vertrok in oktober 2024 (DVZ-verklaring, punt 33).

De commissaris-generaal zette verder terdege uiteen:

“- Wat betreft uw verblijfplaats, moet worden opgemerkt dat u op Kreta weliswaar één nacht op straat heeft moeten doorbrengen, maar dat u daarna onmiddellijk onderdak vond bij een verwant van een vriend uit het opvangcentrum. U verbleef daar gedurende de volledige periode, tot aan uw vertrek naar België. U had met deze persoon een afspraak gemaakt waarbij u in ruil voor het verrichten van huishoudelijke taken bij hem mocht wonen (NPO, p. 8 en 9).

Het feit dat u zelf actief op zoek moest gaan naar een verblijfplaats en dat deze niet automatisch werd aangeboden door de autoriteiten (NPO, p. 10), betekent op zich niet dat uw grondrechten door de Griekse overheid werden geschonden. U geeft aan dat u de organisatie Helios heeft bezocht voor een woning, maar dat ze zeiden dat ze met een onderhoud bezig waren. U hebt geen verdere navraag gedaan en bent reeds anderhalve maand later vertrokken uit Griekenland (NPO, p. 12). Gezien deze korte periode, lijkt er weinig ruimte te zijn geweest voor een vervoltraject.

- Wat betreft uw werkervaring in Griekenland, geeft u aan dat u aanvankelijk snel werk vond op Kreta in de bouwsector, waarbij u met stenen werkte. U bent hier echter zelf mee moeten stoppen vanwege uw astma (NPO, p. 8 en 9).

Hoewel u uw astma niet staft met medische bewijsstukken (NPO, p. 2), hoeft uw verklaarde gezondheidssituatie en het feit dat werken met stof problematisch kan zijn niet ter discussie te staan. Tegelijkertijd moet worden opgemerkt dat de sector voor arbeiders zeer divers is en niet alle functies gepaard gaan met blootstelling aan stof. U gaf aan bereid te zijn om allerlei soorten werk te doen, maar uw handelingen laten een ander beeld zien. Na uw negatieve ervaring in de bouwsector hebt u, naar eigen zeggen, uitsluitend nog gezocht naar werk in lijn met uw diploma en eerdere ervaring, namelijk als ingenieur of 'supervisor' (NPO, p. 9).

U verklaarde dat er in Griekenland wel degelijk werk beschikbaar is, maar enkel onder uw niveau, als arbeider, terwijl u in Gaza als ingenieur en 'supervisor' werkzaam was (NPO, p. 10-11), en bovendien tegen een laag loon en met lange werkdagen (NPO, p. 9). Dat u als nieuwkomer in Griekenland niet meteen een lucratieve baan kon vinden in uw vakgebied, betekent niet dat u geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt. Er waren wel degelijk mogelijkheden, maar u koos er bewust voor deze niet na te streven.

Bovendien bleef zelfs uw zoektocht naar werk in lijn met uw diploma en ervaring beperkt:

- U gaf aan enkele bureaus in de buurt van uw woning te hebben benaderd, maar zonder resultaat. U werd afgewezen omdat u geen Grieks sprak en u moest uw diploma eerst laten gelijkschakelen. Nadien beperkte u zich tot het informeel rondvragen bij andere mannen. U ondernam geen initiatieven om bijvoorbeeld bedrijven actief te benaderen (NPO, p. 9).

- U beperkte uw zoektocht naar werk tot Kreta, en zelfs daar tot de directe omgeving van uw woonplaats (NPO, p. 9).

- Daarnaast hebt u weinig tot niets ondernomen om de Griekse taal te leren, hoewel u wist dat taalkennis essentieel was voor het vinden van een job. U beperkte zich tot gesprekken met vrienden, die u vertelden dat u een Grieks sociaalzekerheidsnummer (AMKA) nodig had voor taallessen en dat ze zelf geen succes hadden gehad. U hebt echter geen stappen ondernomen om bijvoorbeeld te informeren bij taalscholen of andere officiële instanties te raadplegen (NPO, p. 9-10). U hebt ook geen AMKA aangevraagd (NPO, p. 7).

- Ook wat betreft de gelijkschakeling van uw diploma stelde u zich passief op. U liet u leiden door uitspraken van een familielid en enkele vrienden, die beweerden dat het proces te moeilijk zou zijn. U hebt zelf geen navraag gedaan bij de bevoegde Griekse overheidsinstanties (NPO, p. 10).

Samengevat, waren er hoogstwaarschijnlijk wel kansen op werk binnen uw vakgebied, maar deze vereisten extra inspanningen, zoals het leren van de taal, het gelijkschakelen van uw Palestijnse diploma en het actief benaderen van potentiële werkgevers.

Bovendien betekent het feit dat u niet onmiddellijk werk vond in uw vakgebied niet dat u in de toekomst geen werk zou kunnen vinden in Griekenland met uw diploma en ervaring. Hier is het belangrijk te benadrukken dat u slechts vier à vijf maanden na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus Griekenland al verlaten hebt. Op basis van dergelijk kort verblijf, kan u onmogelijk conclusies trekken omtrent de mogelijkheden op lange termijn in het land. Integratie en het vinden van werk vergen meer tijd en inspanning.

Gelet op deze elementen, kan dus niet besloten worden dat uw grondrechten op vlak van huisvesting en werkgelegenheid niet werden gerespecteerd.

Verder verwijst u naar de onveiligheid in Griekenland (NPO, p. 10). U maakt géén melding van concrete incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Daarnaast stelt u dat u in Griekenland geen medische hulp heeft gekregen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u eerder beperkte stappen hebt ondernomen om de noodzakelijke medische zorg te verkrijgen:

Dat u in het opvangcentrum op Leros onvoldoende medicatie voor uw tandpijn kreeg en dat er u geen gratis Ventolin werd aangeboden (NPO, p. 8 en 10) werd eerder al besproken: deze situatie deed zich voor vóórdat u als begunstigde van internationale bescherming werd erkend, en is daarom niet zonder meer representatief voor uw huidige status en de beoordeling daarvan.

U had eind juli een afspraak gemaakt bij een tandarts. Het feit dat u enige tijd moest wachten op deze afspraak betekent niet dat u geen toegang had tot de Griekse gezondheidszorg. Bovendien koos u er zelf voor om niet naar deze afspraak te gaan, omdat u vóór die datum al naar Kreta bent vertrokken (NPO, p. 8).

Op Kreta heeft u geen poging ondernomen om een andere tandarts te raadplegen. U gaf aan dat dit in uw omgeving gebruikelijk is – men gaat pas naar de tandarts bij hevige pijn. Op Kreta namen de klachten af dankzij het gebruik van Brufen, waardoor u geen verdere medische hulp heeft gezocht (NPO, p. 8).

Wat betreft de Ventolin: u heeft op Kreta geen informatie ingewonnen over de beschikbaarheid ervan, omdat u het middel enkel in bepaalde periodes nodig had, bijvoorbeeld tijdens het werk met stenen. Ook op dat moment heeft u geen contact opgenomen met een arts of apotheek. U heeft enkel advies ingewonnen bij een oom aan vaderszijde, die u enkele tips gaf (NPO, p. 10).

U toont dus nergens aan dat u daadwerkelijk een beroep heeft gedaan op het Griekse gezondheidssysteem, noch dat u de toegang daartoe werd geweigerd om redenen zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u een ondernemende en zelfredzame jongeman bent:

- U hebt een universitair diploma als burgerlijk ingenieur. U bent alleen en zonder problemen uit Gaza vertrokken. U verbleef zes maanden bij een vriend in Egypte, en ook in Turkije wist u zich zelfstandig te redden. In beide landen gaf u aan geen problemen te hebben ondervonden. U heeft op eigen initiatief een smokkelaar gevonden in Izmir en betaalde zelf 2.000 dollar voor de overtocht; het resterende bedrag heeft u kunnen lenen van een vriend (NPO, p. 4 en 5).

- Ondanks de uitdagingen waarmee u in Griekenland te maken had, wist u zich aardig een weg te banen in de Griekse samenleving. U bent erin geslaagd om zelfstandig uw belangrijkste documenten te bekomen, namelijk uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse vluchtelingenpaspoort (NPO, p. 7). Hoewel u geen werk had en daardoor geen eigen inkomsten, kon u toch kost en inwoon regelen bij een kennis in ruil voor het verrichten van huishoudelijke taken (NPO, p. 8 en 9). Daarnaast legde u ook contacten binnen Griekenland (NPO, p. 5 en 6) en had u op Kreta vrienden bij wie u voor diverse zaken informatie inwon (NPO, p. 9 en 10). Uw reis naar België regelde u zelfstandig, met hulp van een vriend, en u betaalde zelf uw vliegticket (NPO, p. 5).

- U bent in België aan het werk. U volgt hier ook Nederlandse taallessen (NPO, p. 2 en 3).

- Uw medische situatie vereist bovendien geen gespecialiseerde of complexe zorgen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.”

Uit bovenstaande vaststellingen kan geen oprechte intentie blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland.

Mede op basis van zijn eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, is het voor verzoeker dan ook onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taallessen in Griekenland. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

De bestreden beslissing stelde voorts terecht: “Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

9. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting en zijn aanvullende nota van 20 januari 2026 brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 10 december 2025.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota nog andere landeninformatie bijbrengt die niet eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor

statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. Verzoeker verwijst naar zijn situatie in België. Hij stelt dat hij burgerlijk ingenieur is, hier werkt, en probeert om werk te zoeken in zijn sector. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

3.4. De advocaat van verzoeker vraagt de beslissing af te wachten van de zaken van de Griekse statushouders die behandeld werden op de zitting van 7 januari 2026 van de Verenigde Kamers van de Raad. Er wordt echter geen gewag gemaakt van een wettelijke grondslag die de Raad hem verplicht de uitspraak in onderhavige zaak uit te stellen in die zin.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 10 december 2025 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP